

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

DUBEN 2014

č. 4

CESTA ČTYŘICETI DNŮ.

Čtyři lidé putovali světem a jednou museli projít tunelem. Jinudy ta cesta nevedla.

První přišel na začátek a podíval se dovnitř. Když viděl jen hroznou tmou, zalekl se. Udělal čelem vzad a vrátil se domů.

Když přišel na začátek tunelu druhý a viděl, že nic nevidí, trochu se zachvěl. Ale pak si dodal odvahy a vykročil. Cesta tmou byla hrozná. Po chvíli jej přepadla panika: tma a strach. Otočil se a rychle se vrátil. Na světle si spokojeně vydechl a pak se vydal domů.

Třetí poutník měl pro strach udělané. Bez okolků vstoupil do tunelu a šel tmou. Opakoval si: „Jinudy cesta nevede, jistě tudy prošli už mnozí přede mnou.“ Tma ale byla hrozná. Po chvíli jej také přepadl strach a pochybnosti: „Kdoví, kam ten tunel vede. Možná, že to ani tunel není, ale jen nějaká slepá cesta ni-

kam.“ Čím šel muž dále, tím pomaleji a obtížněji pokračoval. Pak se zastavil. „Kam vlastně jdu?“ Začal se ve tmě točit a ztratil orientaci. „Mám jít tam a nebo tam?“ Padla na něj tíseň a únava, sedl si na nějaký kámen a usnul. Po chvíli se celý vyděšený vzbudil – a rozhodl se vrátit zpátky. Ani nevěděl, jak dlouho šel. Byl nevýslovně šťasten, když v dálce uviděl světlo a po chvíli vyšel ze tmy, opět na začátku tunelu. S ulehčením a radostí se vrátil domů.

Čtvrtý poutník přišel k tunelu poslední. Chvilku u vchodu přemýšlel a pak se vydal dovnitř. Trochu se bál, a proto se i modlil. A pak se to stalo. Ucítil ve tmě někoho po svém boku. „Neboj se, půjdu s tebou“, slyšel v duši cizí, ale přesto podivně známý hlas. S nejistotou, ale již odvážněji souhlasil. Strach brzy zmizel. Šli dlouho, předlouho. Konečně

se před nimi v dálce objevila malá tečka světla, která se stále zvětšovala ...

Budme těmi, kteří se nejen rozhodnou, ale i projdou čtyřiceti dny postu a odříkání, pokání a přípravy, abychom s radostí spatřili světlo letošních Veliko-

noc. Nejdeme nikdy sami. Pán Ježíš jen ten, který nám nabízí svou pomoc a oporu!

Josef Hudec, O.Cr., probošt

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

PRÁZDNÝ HROB

V slavnostní tiché náladě, kterou umí vyvolat jen velikonoční tajemství, budeme sledovat události tak, jak se staly po Ježíšově zmrtvýchvstání. Je to jistě jiné vidět Ježíše po zmrtvýchvstání než sledovat těžké chvíle jeho umučení.

Nenechme si uniknout nic z toho, co se můžeme o těchto událostech dozvědět. Neměli bychom je však sledovat jenom jako nestranní pozorovatelé, ale jako účastníci vítězství. Jde totiž o naši záležitost, o základní pravdu našeho života, bez níž by všechno ztratilo svůj cíl a svou dynamiku.

Když pozorujeme události po Ježíšově zmrtvýchvstání, můžeme v nich vidět zajímavé stupňování děje.

Nejprve objevení prázdného hrobu.

Ženy přicházejí nabalzamovat Ježíšovo tělo. Ani je nenapadlo, že by tam snad nebylo. Prázdný hrob vytváří napětí, zvědavost, očekávání, obavy ...

Potom se zjevuje anděl – posel z nebe, září jako blesk. To už mluví samo za sebe. Přichází a zvěstuje:

– Kristus vstal, není tady! Řekněte jeho bratřím, že přijde do Galileje a tam se setkají.

Zní to jako telegram. Telegram z jiného světa, ve kterém se oznamuje největší událost v historii celé planety.

Konečně se objevuje sám Ježíš.

A tak podobně si to teď promítněme do našich vlastních perspektiv. Především zda náš budoucí hrob je pro nás smutnou uzavřenou záležitostí nebo zda v nás jeho představa vytváří napětí, zvědavost, očekávání a možná i obavy, jako je vytvářel obraz prázdného hrobu tehdy na Kalvárii.

Zda nám nedá pokoje zvědavost na tajemství, o kterém jednou budou hovořit naše prázdné hroby ...

Zda nás vzrušuje očekávání řešení největší neznámé našeho života, která přesahuje až do věčnosti, do tajemného jiného světa, o kterém bychom neměli ani ponětí, kdyby nám O něm nevyprávěl Ježíš.

*Z knihy J. Porubčan:
Každý den s Bohem*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SV. AMBROŽ

biskup a církevní učitel

V kostele sv. Václava a Nanebevzetí Panny Marie visí obraz sv. Ambrože vpředu v pravé lodi kostela, kde je odzadu nejdříve obraz sv. Norberta, potom obraz sv. Klementa a poté sv. Ambrož.

Ambrož přišel na svět pravděpodobně v roce 339 v Trevíru (Porýní – Falc, Německo) jako syn prefekta Galie a nabytí výborného vzdělání. Když jeho otec zemřel, odešel Ambrož se svou rodinou do Říma a nastoupil politickou dráhu. Brzy jmenovali vysoce vzdělaného muže konzulem v Miláně. Rýsovala se už jeho další politická kariéra.

Přece však došlo v Ambrožově životě k obrátu. Když se pokusil zprostředkovat smír po smrti milánského biskupa mezi svářícími stranami, byl bez vlastního přičinění sám zvolen jeho nástupcem. Ambrož byl v té době ještě katechumenem a přijal teprve několik dní po svém jmenování biskupem svátost křtu. Opět o osm dní později, 7. prosince 374, byl vysvěcen na milánského biskupa.

Prvním Ambrožovým opatřením v úřadě bylo, že rozdal celé své jmění mezi chudé města. Pak se s vervou ponořil do studia teologických textů, zvláště řec-

kých církevních Otců. Již brzy platil Ambrož za jednoho z nejomilostnějších kazatelů. Charisma, které ho obklopovalo, přitahovalo lidi k němu. Tisíce se prostřednictvím Ambrože dostávaly ke křesťanství, v neposlední řadě také Augustin, který se svému učiteli brzy vyrovnal a dosáhl velké slávy. Ambrož se v průběhu své služby stal žádaným poradcem panovníků i duchovních. A to i tehdy, když prohlašoval: „Císař stojí uvnitř církve a ne nad církví“, a tím odkazoval vladaře do patřičných mezí, brali si ho tři císařové za svého rádce.

kulturní život 4. století i další. „Ambroziánský zpěv“, liturgický zpěv milánské církve, se stal trvalým pojmem. Ambrož také použil jako první pro eucharistickou slavnost pojem „mše“.

Po životě, který lze co do nasazení a účinnosti sotva srovnat s životem jiného muže církve, zemřel biskup Ambrož 4. dubna 397 v Miláně. Jeho památka se však slaví od 11. století v den jeho biskupského svěcení, 7. prosince. Svě místo posledního odpočinku našel Ambrož v

milánské bazilice mučedníků, kterou založil a zasvětil svatým Gervásovi a Protásovi a která byla po jeho pochování nazvána po něm: sv. Ambrože. Oděné Ambrožovo tělo odpočívá dnes ve skle-

něné schránce v kryptě, vpravo a vlevo od něho leží Gervás a Protás.

Z knihy Schauber – Schindler: Rok se svatými

CHARITA

Krátká zpráva z cesty na Ukrajinu

Ve dnech 3. – 9. 3. 2013 se uskutečnila další návštěva Ukrajiny. Účelem bylo setkání s našimi partnery, se kterými dlouhodobě spolupracujeme. Dále jsme monitorovali, jak co nejefektivněji pomoci obětem kyjevských nepokojů. Během naší cesty jsme se setkali s generálním konzulem PhDr. Miroslavem Klímou. Mluvili jsme o situaci na Ukrajině. Na západní Ukrajině nebyly protesty tak silné a to díky politikům, kteří se snažili uklidňovat, ale i nyní (začátek března) zde panuje nervózní klid. Během bojů bylo pro zraněné lepší nechat se převést do nemocnic mimo Kyjev, protože tam jim hrozilo, že by si pro ně přišli policisté přímo do nemocnice. Dále je spousta zraněných léčeno v Polsku, Česku a Rumunsku a dalších zemích.

Dále jsme se sešli s P. Rostislavem Strojvusem, který je humanitárním pracovníkem Arcidiecézní charity Olomouc a v tu dobu byl také na Ukrajině monitorovat situaci. Předali jsme si informace, které jsme získali. Tohoto setkání se účastnil i ředitel Charity Stryj a psychologka, která pomáhala na majdanu a nyní bude pomáhat při projektu MZV. Dále se chystá vyslání dvou psychologů ze Slovenska, aby zaučili místní psychology.

P. Strojvus oslovil nemocnice, kde leží zranění, aby sepsali vše, co je na jejich léčbu potřeba.

V Sociálním centru v Užhorodě jsme se setkali se sestrami Congregace Jezu, které zde provozují dům na půli cesty, a který také z našich prostředků podporujeme. Domluvili jsme se na spolupráci projektu Nadace Via, která podpoří zájmovou činnost dětí.

Při naší cestě jsme navštívili i ředitele Charity v Mukačevu Ference Fehéra, se kterým spolupracujeme na projektech adopce do rodin, financování léčebných výloh dětí a dospělých. Předali jsme mu částku 620,- Euro na adopci do rodin. Dále jsme domluvili podrobnosti stáže s kněžími ze znojemského a moravskokrumlovského děkanátu, která proběhne 19. -23. 5. 2014. Společně s Ferencem jsme odvezli oxygenátor, zakoupený z výtěžku Tříkrálové sbírky, do nemocnice ve Vinohradovu. Ten bude v majetku Charity v Mukačevu, ale bude sloužit nemocnici nebo pacientům doma, kteří budou malou částku přispívat na zapůjčení.

Pan Ferenc doprovázel Angelinu, která je na vozíku a trpí spinální kýlou, a její maminku do Debrecenu v Maďarsku na vyšetření. Bohužel lékaři zjistili, že by jí operace nepomohla a zůstane tedy na vozíku. Budeme se snažit rodinu pod-

porovat i nadále. Pomoc bude financována z Postní almužny z loňského roku.

Poté jsme se přesunuli do Zoločiva (město nedaleko Lvova), kde jsme se setkali s otcem Mykhaylem, kterému pomáháme se zřízením svíčkové dílny pro postižené. Svíčková dílna v Zoločivu již začala fungovat. Vyrobili 350 ks víček a vydělali 300,- euro. Otec nám ukázal dům, kde plánuje vybudovat malou farmu. Také se zmínil, že ve lvovské oblasti vznikl fond pomoci obětem na kyjevském majdanu, do kterého se vysbíraly peníze v kostelích - 150 000 euro. Rozdělování peněz bude probíhat na základě sociálních šetření. Bude zjišťováno, zda dotyčný opravdu byl na majdanu, jaké má zranění (lehké, střední, těžké) a jakou výši příspěvku dostal od státu.

Na závěr naší cesty jsme se seznámili s ředitelem Charity Lvov, kterému jsme představili naši OCHZ a projekt MZV. Probrali jsme i současnou situaci na Ukrajině. Situace ve Lvově je nyní taková, že pomoci je dostatek, ale potom co tato vlna solidarity opadne, tak bude potřeba se zaměřit na následnou pomoc, především psychologickou. Zná například rodinu, kde jsou dvě děti a otec byl těžce postřelen na majdanu. Nyní je na operaci v Polsku. Charita bude situaci sledovat a poté rodinu podporovat. Dále je zde velká potřeba lůžek do nemocnic jak pro dospělé, tak děti. Řediteli jsme nabídli finanční pomoc z Postní almužny s financováním léčebných výloh dětí a dále z Tříkrálové sbírky od jednotlivých OCH.

Charita ČR vyhledává sbírku pro Ukrajinu

Charita Česká republika vyhlásila veřejnou finanční sbírku na pomoc obě-

tem nepokojů na Ukrajině. Pomoc Charity bude zaměřena na podporu zdravotnických zařízení a následnou pomoc lidem, kteří se v důsledku nepokojů dostali do stavu nouze. Jedná se například o zraněné, lidi s postižením, existenčně ohrožené rodiny s dětmi, pozůstalé apod.

Finanční dary lze posílat na sbírkový účet **55660022/0800** u České spořitelny, variabilní symbol **104** anebo dárcovskou SMS ve tvaru **DMS UKRAJINA**, na číslo **87 777**.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

Pozvánka na akci Úsměvy

Dne 24. dubna 2014 se uskuteční 1. ročník setkání lidí s postižením i bez něj s názvem Úsměvy, který pořádá Denní stacionář sv. Damiána. Akce odstartuje v 10.00 hod. velkými papírovými i pravými úsměvy ve znojenské Sportovní hale. Osoby se zdravotním znevýhodněním budou mít možnost soutěžit v šesti disciplínách a nudit se nebudou ani ostatní. Bohatý doprovodný program vyplní například nácvik a ukázky první pomoci, zdravotnických pomůcek a kompenzačních pomůcek pro nevidomé, kejklířské vystoupení, horolezecká stěna, vystoupení Samuel Bum a mnoho dalšího. Od 18 do 20 h. zakončí celou akci charitativní dvouhodinová Zumba se školenými instruktory z okresu Znojmo. Všechny s úsměvem srdečně zveme.

*Mgr. Soňa Foitová
vedoucí Denního stacionáře sv.
Damiána*

O VÍŘE VE SKUTCÍCH

Solidarita a vzájemná pomoc se stala součástí křesťanských tradic Evropy bez ohledu na aktuální politickou situaci. Ve městě Znojmě má charitativní činnost původ již v období před společenskými proměnami v r. 1989. Někdy byla potřeba fyzická práce, jindy jen návštěva a slova povzbuzení. Kde se nedostávalo sil jednotlivcům vypomohly sestry z Kongregace sv. Karla Boromejského. Matka Vojtěcha Hasmandová, i přes riziko spojené s touto činností, měla vždy pochopení pro službu bližním.

Na jaře r. 1990 se k této iniciativě mohlo veřejně přihlásit několik žen znojenských farností a zásluhou zdravotní sestry paní Marie Plánkové byla zřízena „Katolické charita“. Počátky byly těžké, činnost navazovala na předchozí aktivity a spočívala v pomoci nemocným a opuštěným v duchu pokoncilního „Dekretu o apoštolátu laiků“, veškeré úsilí spočívalo na obětavosti několika dobrovolníků. Významnou pomoc nabídly sestry dominikánky, které mimo jiné uvolnily pro charitativní účely malou místnost v klášteře. Předmětem činnosti bylo celé město i okolí a název byl odvozen od místa jejího sídla. Od října 1991 pak nesla název Charita sv. Kříže. Začínala privatizace, občané se orientovali v nových podmínkách a spíše se snažili o uplatnění v oblasti podnikatelské než jako dobrovolníci. Po ulicích ale začali bloudit první bezdomovci, lidé ztráceli zaměstnání, v Jugoslávii vypukla občanská válka.

Pečovatelská služba spočívající v návštěvách osamocенých seniorů a nemocných (donáška nákupu, oběda,

úklidu a praní prádla) byla doplněna příp. ošetřením, převazy, měřením tlaku, rehabilitací, doprovodem k lékaři, nebo jen radou kvalifikované zdravotní sestry. Největším problémem byli bezdomovci, kteří se především v zimních měsících uchýlovali na nádraží. Pokud se na noc čekárna zavírala, přespávali po sklepích, průjezdech a chodbách. Stali se stálými klienty. Docházeli si pro oblečení, stravu a bylo o ně postaráno v oblasti hygieny alespoň návštěvou lázní a holiče. Trvalým úkolem byly návštěvy nemocných v domácnostech i zdravotnických zařízeních. Vánoční dárečky byly samozřejmostí. S balíčky domácího cukroví a ovoce bylo navštěvováno v průměru asi 40 spoluobčanů. Běžnou záležitostí byly pravidelné měsíční zásilky balíků s potravinami do misií v Indii, Africe i Jižní Americe. V době občanské války v bývalé Jugoslávii se činnost zaměřila na stálou pomoc uprchlíkům v Zastávce u Brna, v srpnu 1992 tam byl odeslán nákladní vůz potravin a oblečení ze sbírky spoluobčanů. V roce 1992 byla založena Diecézní charita Brno, která v závěru roku pověřila dobrovolnickou charitu ve Znojmě zajištěním celostátní sbírky pod názvem „Pomoc dětem ve válce“. Ta byla uskutečněna za pomoci mnoha občanů města a okolních obcí, institucí Znojma i zaměstnanců biskupství, jimž příslušely administrativní úkony s akcí spojené. Podstatnou část úkolů vykonali dobrovolníci, kteří věnovali na akci několik dnů své dovolené.

Charita sv. Kříže pokračovala v činnosti úměrné věku a zdravotnímu stavu svých členů. Pořádala jednodenní

zájezdy, vycházky a přednášky. Její činnost nebyla dotována, dobrovolníci pracovali bez nároků na odměnu ve svém volném čase. „*Nepracují pro zisk či slávu, ale jen pro dobrý pocit sounáležitosti s ostatními...*“ napsal v dubnu r. 1994 redaktor deníku Rovnost, ...“*zdárně se rozvíjí práce v sociální oblasti, na kterou bohužel orgány státní správy ani samosprávy nemají čas ani prostředky*“. Odkazy a články o aktivitách charity v číslech „Život farností Znojma“ z počátku devadesátých let minulého století zůstaly již jenom jako vzpomínky.

Letos 30. března tomu bylo pět let co zakladatelka charity paní Marie Plánková spočinula v náruči Boží. Evangelijní poselství oživila františkánskou spiritualitou, k níž

měla tak blízko a spoluobčany oslovila skutky. Charita sv. Kříže se stala svědectvím křesťanského života farností města a nevhodnou občanskou iniciativou hodnou následování.

Libor Slovák

Použité dokumenty:
farní zpravodaje „Život farností Znojma“ z let 1991-1993
Závěrečná zpráva o činnosti Charity sv. Kříže, Marie Plánková
Deník Rovnost „Dary dobrého slova a útěchy“, duben 1994, red. Fr. Kozák

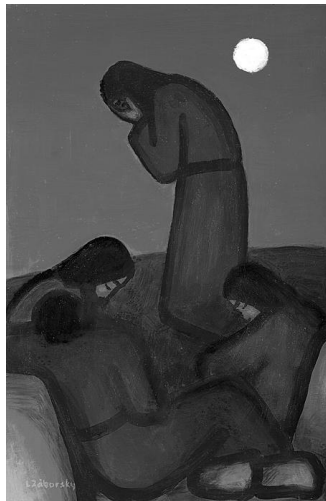
DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

JEŽÍŠ V GETSEMANECH

Evangeliem podle Lukáše nám naznačuje, že i Ježíš musel podstupovat zápas o postoj dokonalé vydanosti a připravenosti pro Boží vůli. Jedním z takových míst jsou určitě pokušení na poušti (srov. Lk 4,1-13), ale možná nejvýrazněji lze vidět jeho zápas o dokonalou vydanost v Getsemanech.

Ježíš je Bůh i člověk, ale tváří tvář smrti a utrpení musela jeho lidská přirozenost nějaký čas zápasit, aby se plně sjednotila s božskou přirozeností, s Božím záměrem. A to Ježíš dávno věděl a mnohokrát i předpověděl, co ho čeká. Nebyl utrpením a úzkostí náhle zaskočen, jak býváme my lidé. Přesto se

opakovaně modlí prosbu, která vyjadřuje jeho vnitřní zápas: „Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle, ať se stane, ale tvá!“ (Lk 22,42).

Písmo také říká, že Bůh jeho volání vyslyšel, i když ne tím, že by mu odňal kalich utrpení. Když Kristus na kříži volá zdánlivě tak strašnou

modlitbu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, modlí se vlastně začátek žalmu 22. Žalm pokračuje nářky a prosbami o pomoc, neboli vyléváním srdce přetékaného bolestí před Hospodinem. Náhle však nastává předěl, když žalmista zvolá: „A tys mi odpověděl!“ (Žl 22,22). Dále už vytryskne velkolepý chvalo zpěv.

Celý zbytek žalmu je vlastně nádherná chvála, ale otevře se pro ni prostor, až když trpící člověk projde svým zápasem.

Jestliže tedy náš Pán a Mistr několik hodin zápasil o postoj odevzdanosti, nemusíme se stydět, nedokážeme-li hned zaujmout ty nejdokonalejší postoje víry a lásky, jestliže o ně teprve zápasíme.

Nemusím říkat „Bud' vůle tvá“ ve chvíli, kdy v dané situaci dokážu pouze prosit o odstranění utrpení: „Otče, můžeš-li, odejmi ode mne tento kalich.“

Nemusím pateticky vyznávat „cele se ti odevzdávám, půjdu za tebou kam-

koli, třeba na smrt“, když prožívám úzkost i z malých překážek a nároků, které na mě klade život.

Nemusím prosit o utrpení jen proto, že tak prosili někteří velcí svatí, kteří chtěli sdílet úděl svého milovaného až do krajnosti; klidně mu řeknu, že tam prostě se svou láskou ještě nejsem.

A nemusím vždycky tvrdit „odpouštím, vlastně ho mám docela ráda“, když dobře vím, že se tomu člověku zatím nedokážu ani podívat klidně do očí, natož mu požehnat.

Zkrátka mohu si dovolit být teprve na cestě zrání, nemusím přeskakovat etapy. Bůh počítá s tím, že do správných postojů člověk zraje postupně; není třeba se do něčeho před Bohem stylizovat jenom proto, že by to tak mělo v ideálním případě být.

*Z knihy K. Lachmanové: Síla
přimluvné modlitby*

ROK RODINY

MANŽELSTVÍ A JEHO PLODNOST

Manželství a manželská láska jsou zaměřeny svou povahou k plození a výchově potomstva. Děti jsou proto nejvzácnější dar manželství a velkou měrou přispívají k blahu samých rodičů. Sám Bůh, který řekl: »Není dobře, aby člověk byl sám« (Gen 2, 18), a »ten, který stvořil na počátku lidi, učinil je jako muže a ženu« (Mt 19, 4), chtěl jim dopřát jistého zvláštního účastenství na svém díle stvoření, a proto mužovi a ženě požehnal

slovy: »Rozplozujte se a rozmnožujte se« (Gen 1, 28). Proto správné pěstování manželské lásky a celý způsob rodinného života, jenž z něho vzniká – aniž se přitom nechají stranou ostatní účely manželství – směřují k tomu, aby manželé byli pevně odhodláni spolupracovat s láskou Stvořitele a Vykupitele, který skrze ně stále rozšiřuje a obohacuje svou rodinu.

Manželé vědí, že se odevzdáváním a vychováváním života – což se musí

považovat za jejich vlastní poslání stávají spolupracovníky lásky Boha stvořitele a jakoby jejími zprostředkovateli. Proto budou plnit svůj úkol s lidskou a křesťanskou odpovědností, a vnímavou uctivostí vůči Bohu si vytvoří společnou dohodu a úsilím správný úsudek, majíce na paměti jak své vlastní dobro, tak dobro svých dětí, ať již narozených, nebo v budoucnu předvídaných; uváží též hmotné i duchovní podmínky doby a svého postavení v životě, a budou mít konečně zřetel i na dobro rodinného společenství, světské společnosti a samé církve. Tento úsudek si musí konec konců udělat manželé před Bohem sami. Ať si křesťanští manželé uvědomí, že způsob svého jednání nemohou určovat podle své libovůle, ale že se vždycky musí řídit svědomím, které se má přizpůsobovat Božímu zákonu, a že mají být učenliví vůči učitelskému úřadu církve, který tento zákon ve světle evangelia spolehlivě vykládá. Tento božský zákon ukazuje plný smysl manželské lásky, chrání a nabádá ji k dosažení pravé lid-

ské dokonalosti. Když tedy křesťanští manželé s důvěrou v Boží prozřetelnost a s prohlubovaným duchem oběti velkomyslně zastávají úkol plození s lidskou a křesťanskou odpovědností, oslavují Stvořitele a usilují o dokonalost v Kristu. Z manželů, kteří takovým způsobem splňují Bohem svěřený úkol, třeba zvláště připomenout ty, kdo po uvážené a společné dohodě velkodušně přijímají a náležitě vychovávají i početnější potomstvo.

Manželství ovšem nebylo ustanoveno jen kvůli plození; ale už sama povaha nerozlučné úmluvy mezi osobami a prospěch dětí vyžadují, aby se i vzájemná láska mezi manželi spořádaně prokazovala, rozvíjela a zrála. Proto i když schází často tak vytoužené potomstvo, manželství jako pospolitost a společenství celého života trvá a podržuje svou hodnotu a nerozlučnost.

*Pastorální konstituce o církvi
v dnešním světě (čl. 50)*

INFORMACE – bude vás zajímat

Sv. Kopeček u Olomouce → Sv. Hostýn

Tradiční postní pěší pout' ze Svatého Kopečku u Olomouce na Sv. Hostýn bude opět v noci z pátku 4. 4. na sobotu 5.4. Ze Znojma pojedeme autobusem v pátek v 15 h. Zveme odvážné poutníky na společnou cestu. Přihlásit se do autobusu je možné na faře v Louce nebo v Příměticích.

Konference Zdravotník

Konference Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici se letos již po jedenácté

koná v sobotu 26. dubna 2014 v Sále Milosrdných bratří (Václavská 7, Brno)

Studentský Velehrad

Studentský Velehrad 2014 je celostátní setkání vysokoškoláků, které se uskuteční v termínu 7. - 11. května na poutním místě Velehradě. Na programu jsou přednášky, koncerty, diskuze, mše a mnoho dalšího.

Více info na webu a fb:

<http://www.studentskyvelehrad.cz>

POSLEDNÍ VRCHOL VZDÁVÁ HOLD KNĚŽÍM

Dokumentární film Poslední vrchol o oblíbeném španělském duchovním Pablu Dominguezovi Prietovi, který tragicky zemřel při horolezeckém výšlapu, je vřelým vyznáním lásky a obdivu k povolání katolického kněze.

Pablo Dominguez Prieto byl nejen katolickým knězem, ale také vášnivým horolezcem, doktorem filozofie a univerzitním pedagogem. Podle slov svých přátel tento charismatický kněz věděl, že zemře mladý, a doufal, že se to stane v jeho milovaných horách. Pablo zemřel v roce 2009 ve 42 letech při sestupu z horského masivu Moncayo, který není ničím záludný a pro zkušeného horolezce je zcela bezpečný.

Španělský režisér, scenárista a herec Juan Manuel Cotelo natočil po smrti Pabla Domingueze Prieta snímek, v němž shromáždil vzpomínky jeho přátel a rodiny. Ty popisují Pabla jako skutečně výjimečně nadaného, vřelého a otevřeného člověka, který byl vždy a všem k dispozici. *Poslední vrchol* ale není jen příběhem jednoho výjimečného kněze. Režisér Cotelo svým dojemným, vtip-

ným a svižně natočeným dokumentem totiž vzdává hold kněžím jako takovým.

Dokument *Poslední vrchol* (2010) je v mnoha směrech dílem vybočujícím z řady obvyklých filmových produktů. Na filmu pracovali pouze dva lidé a byl distribuován bez jakékoli reklamy či marketingu – začal se promítat v několika málo kinech v Madridu a nakonec úspěšně objíždí svět ještě déle než tři roky po svém vzniku.

Neobvyklý je také plakát snímku, jehož základem jsou Pablovy zdvižené ruce držící eucharistii. Jde o fotografii z posledního Pablova „horského“ slavení bohoslužby. Plakát *Posledního vrcholu* se nebojí ukázat živého Boha a stejný je i samotný film. Film o knězi, který žil intenzivně a s radostí pro jedno jediné, pro Krista. (*jár*)

Převzato z KT č. 3/2014

Film Poslední vrchol bude v kině ve Znojmě:

Sobota 26.4. v 17 h, Neděle 27.4. v 16 a v 18 h, pondělí 28.4. v 19 h.

TE DEUM LAUDAMUS

Te Deum laudamus (Tebe Bože chválíme) jsou počáteční slova latinského slavnostního hymnu, připisovaného svatému Ambrožovi a svatému Augustinovi. Text je určen pro slavnostní příležitosti jako vyjádření díky Bohu. Zpívá se na závěr slavnostních bohoslužeb nebo pobožností, případně je přidán jako závě-

rečná část k některým částem modlitby breviáře. Často bylo používáno také při korunovaci panovníků.

Tento text byl v historii mnohokrát zhudebněn, mezi nejznámější zhudebnění patří Te deum od J. Haydna, W. A. Mozarta, M. A. Charpentiera, J. B. Lullyho, G. F. Händela, H. Berlioze, G.

Verdiho, A. Brucknera, A. Dvořáka, B. Brittena, Z. Kodályho a A. Pärta. Zvláštní osud potkal skladatele J. B. Lullyho, který si při jeho provedení přivedl zranění nohy taktovací holí a na následky otravy později zemřel. Nejhranější je *Te Deum* od francouzského skladatele M. A. Charpentiera, jelikož bylo používáno jako rozhlasová znělka a také jako znělka soutěže Eurovision Song Contest.

Te Deum - Franz Joseph Haydn (1732 - 1809)

Toto kratší velkolepé dílo vzniklo na objednávku císařovny Marie Terezy Neapolsko-Sicilské, ženy Františka I. Rakouského. Haydn často navštěvoval císařský palác ve Vídni. Císařovna byla dobrou zpěvačkou, hrála na klavír, spravovala rozsáhlou hudební knihovnu, pořádala a vystupovala na mnoha koncertech, přátelila se s mnoha hudebníky a často je podporovala. Přestože si princ Esterházy nepřál, aby jeho nejznámější zaměstnanec Haydn psal pro někoho jiného, než pro něj, podařilo se nakonec císařovně od Haydna dílo dostat. Toto *Te Deum* o třech částech bylo zkomponováno kolem r. 1799 pro sbor a orchestr. Je v typické slavnostní tónině C dur, jeho hudebním základem je gregoriánský cho-

rál a celé dílo vrcholí strhující dvojitou fugou na slova *In te Domine speravi* (Pane, k tobě se utíkáme).

Toto dílo máte možnost slyšet na Velikonoční neděli v kostele sv. Kříže na závěr ranní mše (zač. mše v 8.00) a na Velikonočním koncertě 27. 4. v 15.30 tamtéž. Dílo představí Chrámový sbor sv. Kříže a orchestr Znojemští hudebníci pod vedením J. Ludvíkové. Srdečně vás zveme na obě provedení.

Jarmila Ludvíková

Zdroje:

Te Deum. In: *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. [online]2003 May 31[cit. 20. 3. 2014] Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Te_Deum>

Te Deum. [online] [cit. 20. 3. 2014] Dostupné z: <<http://www.choirs.org.uk/prognotes/Haydn%20Te%20Deum.htm>>.

RICE, John A. *Empress Marie Therese and Music at the Viennese Court, 1792-1807*.

1. vyd. Cambridge: Cambridge University Press, 2003, 389 s. ISBN 0 521 82512 1

VÝROČÍ

Otec **Antonín Krasucki OP**, který působil ve Znojmě od 1. září 1991 do 1. září 2001, oslaví **3. dubna 50 let života**.

O. Antonín se narodil 3.4.1964 v Náchodě. Na kněze byl vysvěcen 24.6.1989. 1.9.1989 byl ustanoven kooperátorem ve Znojmě u sv. Kříže a od

1.1.1993 farářem u sv. Kříže. 1.9.2001 odchází do olomoucké arcidiecéze a 1.7.2009 je ustanoven farním vikářem u sv. Jiljí v Praze a převorem kláštera.

Otci Antonínovi vyprošujeme k jeho „kulatému výročí“ hodně Božího požehnání a darů Ducha svatého do dalšího působení na zvolené cestě!

KŘÍŽOVÉ CESTY u sv. Mikuláše ve Znojmě

V březnovém čísle našeho zpravodaje jsme vás informovali o tematických křížových cestách ve farnosti sv. Mikuláše ve Znojmě v letošní postní době. Dnes přinášíme krátkou informaci o prvních třech, které se uskutečnily v měsíci březnu do uzávěrky tohoto čísla zpravodaje.

Popeleční středa 2014

Ve středu 5. 3. 2014 jsme vstoupili do Svatopostní doby. Viditelným znamením bylo udělování „popelce“ při

mších svatých. První společnou křížovou cestu jsme prožili večer, kdy nás jednotlivá zastavení vedla po důležitých místech našeho města.

Začala na Mariánském náměstí na místě, kde by jednou měla stát obnovená Mariánská kaple a skončila u kostela sv. Mikuláše, kde jsme uctili kříž, který jsme nesli celou křížovou cestu na znamení Kristova utrpení. Ten bude po celou postní dobu viset venku na zdi fary u sv. Mikuláše.

Křížová cesta 1. postní neděli 9. 3. za lidi zasvěceného života

Pobožnost křížové cesty nás vybízí k jedinečnému setkání s Kristem na jeho

cestě utrpení. Nemáme si však pouze připomenout ty chvíle, které pro nás

Kristus z lásky vytrpěl, ale i to, že každou těžkou chvíli našeho života nese s námi. Tuto příležitost můžeme nyní využít v postní době každou neděli odpoledne v našem kostele sv. Mikuláše,

kdy se můžeme ke Kristu na jeho křížové cestě připojit. První postní neděli jsme prožívali křížovou cestu společně s kněžími a řeholními sestrami našeho znojemskeho děkanátu. Byla obětována za lidi zasvěceného života.

Křížová cesta 2. postní neděli 16. 3. za mládež

Být téměř fyzicky přítomen Kristovu utrpení, prožívat s ním jednotlivé momenty jeho křížové cesty, bolest jeho maminky, zoufalství žen či pomoc ko-

lemjdoucího Šimona nebo obětavost Veroniky, úzkost při jeho ukřižování, nahlédnutí do vlastních vin i osobní bolesti a naděje ve vzkříšení. To všechno nám dali zažít naši

mladí z farnosti, kteří křížovou cestu provázeli nejenom slovem, ale i obrazem, kdy jednotlivá zastavení dramaticky ztvárnili. Za to jim patří velké díky!

Více informací a obrázků najdete na www.farnostznojmo.cz/stalo-se

Je třeba poděkovat všem, kteří se podílejí na uskutečnění těchto křížových cest, zvláště pak otci Jindřichovi, organizátorům a účinkujícím.

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

57. Plodný dialog mezi rozumem a vírou může dílo lásky ve společnosti učinit působivějším, a zároveň může vytvářet prostor pro podněcování bratrské spolupráce mezi věřícími a nevěřícími v jejich společném závazku pracovat pro spravedlnost a pokoj lidské rodiny.

Pro věřící není svět plodem náhody, ale plodem Božího plánu. Odtud vychází pro věřící povinnost sjednocovat své úsilí se všemi muži a ženami dobré vůle, i když patří k jiným náboženstvím nebo k nevěřícím. Zvláštním projevem lásky a bratrské spolupráce věřících a nevěřících

je nepochybně zásada subsidiarity. Podle této zásady má být každá aktivita státu a společnosti jen podpůrná, má se omezovat jen na takové úkoly, na jejichž řešení nemůže stačit menší společenství lidí, na příklad rodina. Je-li tato pomoc v přebírání odpovědnosti nabízena jen tehdy, když jednotlivci nebo skupiny lidí nejsou schopni konat z vlastních sil, je tím respektována důstojnost lidské osoby jako subjektu, který je vždy schopen dávat něco druhým. Nedochozí tak k ponižování toho, kdo je v nouzi.

Zapsal Ing. Simek

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášteřem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli na mši svaté v 10 hod. v kostele sv. Kříže ve zpovědní kapli **program pro děti**.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti **mše sv.** (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti **mše sv.**

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** **mše sv.** v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 3. 4. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem

- 4. 4. **První pátek** – adorace a sv. zpověď od 15 h v kap. kostele

- 5. 4. v 18 h v Hl. Mašůvkách **měsíční pouť**, autobus v 17 h

- 6. 4. **výroční den smrti sv. Metoděje** – v 16 h na faře u sv. Mikuláše přednáška Ondřeje Lazárka - Svatí Sedmipočteníci - o památce žáků sv. Cyrila a Metoděje v Makedonii a Albánii.

- 12. 4. v Brně na Petrově **setkání mládeže s o. biskupem** od 8.30 h.

- 13. 4. **Květná neděle**, svěcení ratolestí

- 13. 4. **Měsíční modlitba v Popicích** tentokrát nebude, místo toho Křížová cesta na Hradiště.

- 17. 4. **Zelený čtvrtek**

- 18. 4. **Velký pátek – den přísného postu**

- 19. 4. **Bílá sobota** – dary u Božího hrobu jsou určeny na podporu kostelů ve Svaté zemi.

- 20. 4. **Boží hod** – při mši sv. svěcení pokrmů. V 10 h u sv. Mikuláše mši sv. přenáší ČT 2.

- 20. 4. v 17. h u sv. Mikuláše **Velikonoční koncert** Pěveckého sdružení V. Novák.

- 8. 5. **celodenní pouť ze Znojma do Tří Dubů**.

- 11. 5. **odpolední výlet** do Dolních Kounic.

- 20. 5. **Znojemská pouť ke sv. Klementu do Tasovic**; mše sv. v 18 h; pojede autobus.

KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ:

- u sv. Mikuláše každou postní neděli v 15 h
 30. 3. za ženy
 6. 4. za rodiny s dětmi
- u sv. Kříže v pátek v 17.20 h před večerní mší sv.; na Velký pátek již v 15 h.
- u sv. Jana Kř. každou středu a pátek ráno v 7.30 (před mší sv.)
- u sv. Václava každou neděli v 17 h
- v Mramotících v neděli ve 14 h a ve středu přede mší sv.
- v Kuchařovicích v neděli ve 14 h a ve čtvrtek přede mší sv.
- v Příměticích v neděli ve 14 h a v pátek přede mší sv.
- v Gránicích na Květnou neděli **13. 4.** v 14.30 h
 (na Hradiště) na Velký pátek **18. 4.** v 21 h

POŘAD BOHOSLUŽEB VE ZNOJMĚ O VELIKONOCÍCH

	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Velikonoční vigilie Bílá sobota	Neděle Zmrtvýchvstání Páně
	17.4.	18.4.	19.4.	20.4.
sv. Mikuláš	16.00	16.00	18.00	10.00 televizní přenos
Sv. Alžběta				11.00
sv. Kříž	18.00	*7.00 18.00	*7.00 20.00	*7.00 8.00; 10.00; 18.00
sv. Václav	18.00	18.00	20.00	8.00
sv. Hippolyt	19.00	19.00	20.00	10.30
Šatov – pro Šatov, Hnanice, Havraníky	19.00	19.00	20.00	9.45 Šatov a Hnanice 11.15 Havraníky
Konice	17.00	17.00		8.00
Přímětice	18.00	18.00	20.00	9.30
Kuchařovice	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	8.00
Mramotice	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	11.00

* u sester dominikánek

Květná neděle: pořad bohoslužeb jako v neděli; svěcení ratolestí přede mší sv., u sv. Kříže přede mší sv. v 8 h s průvodem z rajského dvora; ve 14.30 h Křížová cesta na Hradiště.

Zelený čtvrtek: u sv. Kříže po večerní mši sv. adorace v getsemanské zahradě do 21 h. U sv. Mikuláše kostel otevřen do 22 h; v Příměticích po večerní mši sv. kostel otevřen pro soukromou modlitbu do 21 h.

Velký pátek:

u sv. Kříže v 7 h ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; v 15 h pobožnost Křížové cesty; po večerních obřadech u Božího hrobu adorace do 20 h.

u sv. Mikuláše v 15 h Křížová cesta; 21.00 h Křížová cesta v Gránicích na Hradiště.

Bílá sobota:

u sv. Kříže v 7 h ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; Velikonoční vigilie začíná ve 20 h na „rajském dvoře“ kláštera.

u sv. Mikuláše od 8 hodin soukromá adorace u Božího hrobu (dary u Božího hrobu jsou na podporu kostelů ve Svaté zemi).

Boží hod velikonoční: při dopolední mši sv. žehnání pokrmů; u sv. Mikuláše přímý televizní přenos; sbírka na opravy kostelů.

Velikonoční pondělí: u sv. Kříže mše sv. jako ve všední dny; v ostatních kostelech jako v neděli.

PŘÍLEŽITOST K VELIKONOČNÍ ZPOVĚDI VE SVATÉM TÝDNU

	14.4. pondělí	15.4. úterý	16.4. středa
sv. Jan Kř.	15 – 17 h	15 – 17 h	15 – 17 h
sv. Kříž	15 – 18 h	15 – 18 h	15 – 18 h
sv. Václav			17 – 18 h

Přímětice: v neděli **13. 4.** od 18 h a v pondělí **14. 4.** od 17 h.

Mramotice: ve středu **9. a 16. 3.** od 17.30 h po mši sv.

Kuchařovice: ve čtvrtek **10. 4.** od 16:00.

Aleluja

Kř Kristus vstal z mrtvých – Aleluja

*Pravou a upřímnou velikonoční radost
ze setkání se zmrtyýchvstalým Kristem
vám všem přeje redakce*

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3.
Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo